Nr. 43. Pszczyna, dnia 24. października 1936.

GAZETA URZĘDOWA

POWIATU PSZCZYŃSKIEGO.

Wychodzi w każdą sobotę. Prenumerata miesięczna 1,20 zł. bez portorjum. Ogłoszenia za wiersz dwułamowy lub jego miejsce 0,40 zł., z obcych powiatów 0,50 zł. Przyjmowanie ogłoszeń do środy. Abonament przyjmuje każdy urząd pocztowy.
Za redakcję odpowiedzialny: Sekr. A. Wróbel, Wydział Powiatowy. Nakładem powiatu Pszczyńskiego i drukiem firmy Alfons Lokay w Pszczynie.

Część urzędowa.

UMOWA TARYFOWA
dla robotników rolnych Województwa Śląskiego na rok 1936/37.

Dokończenie.

b) Pobory gotówkowe.

§ 14.

Pobory gotówkowe deputatników.

Miesięczne pobory gotówkowe ustala się jak następuje:

1. Pełnowartościowi żonaci fornale i nieżonaci z własnem gospodarstwem domowem 27,— zł
   pełnowartościowi nieżonaci fornale bez własnego gospodarstwa domowego od lat 16—17 . . . . . . 18,— zł
   od lat 18—20 . . . . . . 20,70 zł
   ponad lat 20 . . . . . . 22,50 zł
2. Pełnowartościowi żonaci ręczniacy i ci nieżonaci, którzy prowadzą własne gospodarstwo domowe . . . 23,— zł
   pełnowartościowi nieżonaci ręczniacy bez własnego gospodarstwa domowego . . . . 18,— zł
3. Robotnice na deputacie w oborze . 23,40 zł
4. Włodarze . . . . 32,40 zł
   Szafarze odpowiedzialni za konie i krowiarze . . . . 36,— zł
5. Zawodowi rzemieślnicy (kowale i kołodzieje) . . . . 40,50 zł
6. O ile nie dostarcza się rzemieślnikowi narzędzia, to dostaje rocznie odszkodowanie za zużycie w stosunku do ilości własnego narzędzia w wysokości 60—100 złotych.
7. Uczniowie dostają wynagrodzenie wedle taryfy posyłek męskich.
8. Jako podarunek gwiazdkowy otrzymują żonaci deputatnicy 5,— złotych, a nieżonaci 4 zł.

§ 15.

Płace wolnych robotników.

1. Posyłki żeńskie otrzymują dziennie w miesiącach:

	listopad-luty	marzec-maj, paźdz.	czerwiec-wrzesień
15-to letnie	0,60 zł	0,80 zł	0,90 zł
16- „ „	0,80 „	0,95 „	1,20 „
17- „ „	0,95 „	1,20 „	1,40 „
18- „ „	1,10 „	1,30 „	1,60 „

2. Na żądanie pracodawcy robotnice powyżej lat 16 są zobowiązane do spełnienia w zastępstwie wszelkich robót w oborze w razie zachorowania albo urlopowania robotnic na deputacie w oborze. O ile takie robotnice zatrudnione będą w oborze tymczasowo, to w przeciągu 6 tygodni otrzymują oprócz powyższego wynagrodzenia dodatek w wysokości 30 groszy na dzień. Jeżeli natomiast zatrudnienie trwa dłużej niż 6 tygodni, to muszą otrzymać one wynagrodzenie deputatnic w oborze.

3. Posyłki męskie otrzymują dziennie w miesiącach:

	listopad-luty	marzec-maj, paźdz.	czerwiec-wrzesień
15-to letnie	0,80 zł	0,90 zł	1,10 zł
16- „ „	0,95 „	1,25 „	1,45 „
17- „ „	1,25 „	1,50 „	1,85 „
18-20 „	1,50 „	1,90 „	2,35 „
20-24 „	1,75 „	2,15 „	2,70 „
ponad 24-	1,90 „	2,40 „	3,05 „

4. O ile wolni robotnicy będą używani do obsługi koni, to otrzymują za każdy dzień pracy oprócz powyższego wynagrodzenia dodatek w wysokości 30 groszy, w niedzielę i święta 60 gr.

5. O ile zatrudnia się 21-letnich wolnych robotników dłużej jak 1 rok stale jako zaprzęgaczy, to na ich wniosek należy ich wynagradzać jako fornali.

6. Jeżeli ci robotnicy pobrali deputaty, to wartość ich potrąca się z wynagrodzenia.

7. Za pracę godzinową płaci się wynagrodzenie w stosunku pełnej płacy dziennej i czasu pracy taryfowej.

8. Wynagrodzenie wolnych robotników i robotnic ze wsi ustanawia się na podstawie wolnej umowy.

§ 16.

Płaca akordowa.

W interesie obydwuch stron należy dążyć do jaknajszerszego zastosowania płac akordowych i premjowych odpowiadających każdorażowym stosunkom i potrzebom danego przedsiębiorstwa. Płace akordowe i premjowe mogą być wyznaczone albo w naturze, albo w gotówce i należy je wyznaczyć tak, aby pełnowartościowy pracobiorca przy intensywnej i wydajnej pracy mógł zarobić conajmniej 25 proc. ponad płacę dzienną. Zarachowanie deputatów winno nastąpić według wartości ustalonej przez pracodawców i pracobiorców.

§ 17.

Godziny nadliczbowe.

Za godziny nadliczbowe otrzymują:

a) wszyscy zgodzeni rocznym kontraktem deputatnicy za jedną godzinę nadliczbową 40 groszy, w niedzielę i święta 60 groszy;

b) wszyscy robotnicy i robotnice bez deputatu w dnie powszednie 50 proc., a za pracę w niedziele i święta 100-procentowy dodatek do zarobku godzinnego.

§ 18.

Osobne wynagrodzenia.

1. Przy rozrzucaniu azotniaku wapiennego ręką, daje się dopłatę 60 groszy dziennie.

Przy innych sztucznych nawozach dopłata wynosi 25 groszy dziennie.

Przy rozsiewaniu sztucznych nawozów maszyną płaci się dodatek w wysokości 50 procent od wyżej wymienionych stawek.

2. Przy rozrzucaniu żrących nawozów sztucznych, w szczególności azotniaku wapiennego i wapna, nie wolno zatrudniać robotnic. Przy rozrzucaniu azotniaku wapiennego i wapna robotnicy winni otrzymać ochraniacze na oczy i ochronę na ubranie.

3. Prowadzenie młockarni i pługów motorowych podlega wolnej umowie.

§ 19.

Uskutecznienie wypłat.

1. Wypłatę gotówki dokonywa się dla deputatników miesięcznie, najpóźniej jednak do 4 dnia

następującego miesiąca; dla wolnych robotników co dwa tygodnie.

2. Do wypłat gotówkowych należy używać kopert lub też opasek pensyjnych, na których winna być uwidoczniona suma należności i wszelkie potrącenia.

3. Deputaty wydaje się zasadniczo kwartalnie z góry, może to jednak nastąpić i na krótsze okresy czasu. Książkę deputatową ma mieć każdy robotnik.

4. Za samowolne a nieusprawiedliwione godziny wzgl. dni pracy uskutecznia się potrącenia, biorąc za podstawę sumaryczne wynagrodzenie za godzinę (wartość deputatu i gotówki), przyczem nie dotyczy to specjalnych potrąceń, o ile takie są przewidziane w umowie służbowej.

5. W razie nieszczęśliwych wypadków, z wyjątkiem wypadków spowodowanych przez własną winę, deputatnicy roczni otrzymują pełny deputat i pełne wynagrodzenie w gotówce za czas trwania choroby do 6 tygodni. Zasiłek z Kasy Chorych potrąca się z wynagrodzenia. W razie umieszczenia chorego deputatnika w szpitalu, również potrąca się z wynagrodzenia kwotę w wysokości wypłaconego przez Kasy Chorych zasiłku. Jeśli ten zasiłek z Kasy Chorych przewyższa sumę pensji, to różnicę potrąca się od wartości deputatu.

6. We wszystkich innych wypadkach choroby obowiązują jedynie świadczenia Kasy Chorych.

7. Na wypadek choroby obowiązany jest robotnik natychmiast udać się do lekarza, a pracodawca wydać mu na żądanie kartkę leczniczą.

§ 20.

Wdowy.

Dla wdów pełnowartościowych po robotnikach stałych, o ile mieszkały one w domach służbowych danego gospodarstwa i o ile mają najmniej dwoje nieletnich dzieci i conajmniej 5 dni w tygodniu chodzą do pracy, ustanawia się następujące wynagrodzenie: wolne mieszkanie, kwartalnie 1,5 q węgla i $^1/_4$ m^3 p drzewa, za każdy dzień pracy 1 kg żyta i 2 kg ziemniaków w naturze.

Zapłata w gotówce wynosi:

listopad—luty	1,— zł.	na dzień,
marzec—maj i październik .	1,25 zł.	„ „
czerwiec—wrzesień	1,50 zł.	„ „

§ 21.

Komornicy podlegają umowie indywidualnej, zawartej pomiędzy poszczególnemi pracodawcami i odnośnemi związkami zawodowemi przyczem wynagrodzenie za przepracowaną przez komornika dniówkę nie może być niższe od dziennego wynagrodzenia ręczniaka.

Katowice, dnia 20 marca 1936 r.

Związek Pracodawców Rolnych i Leśnych dla Województwa Śląskiego.
(—) M. Herrmann. (—) St. Meller.

Związek Ziemian Województwa Śląskiego.
(—) Z. Rieger. (—) Dawidowicz.

Związek Zawodowy Robotników Rolnych i Leśnych Zjednoczenia Zawodowego Polskiego.
(—) W. Krupka.

Związek Zawodowy Robotników Rolnych Rzeczypospolitej Polskiej.
(—) R. Motyka.

(Przedruk z Dziennika Ustaw Śląskich z dnia 5 września 1936 r. Nr. 18, poz. 31).

ZARZĄDZENIE
MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 25 sierpnia 1936 r.

o nadaniu umowie zbiorowej z dnia 20 marca 1936 roku mocy powszechnie obowiązującej dla wszystkich gospodarstw rolnych w górnośląskiej części województwa śląskiego.

Na podstawie § 2 rozporządzenia z dnia 23. grudnia 1918 r. o umowach zbiorowych, wydziałach robotniczych i pracowniczych oraz o rozjemstwie w zatargach pracy (Dz. Ust. Rzeszy Niemieckiej, str. 1456) zarządzam co następuje:

§ 1.

Nadaję moc powszechnie obowiązującą dla wszystkich gospodarstw rolnych w górnośląskiej

części województwa śląskiego umowie zbiorowej z dnia 20 marca 1936 r., zawartej w Katowicach pomiędzy Związkiem Pracodawców Rolnych i Leśnych dla województwa śląskiego i Związkiem Ziemian województwa śląskiego — z jednej, a Związkiem Robotników Rolnych i Leśnych Zjednoczenia Zawodowego Polskiego i Związkiem Zawodowym Robotników Rolnych Rzeczypospolitej Polskiej — z drugiej strony.

Tekst powyższej umowy został ogłoszony przy obwieszczeniu Ministra Opieki Społecznej z dnia 30 maja 1936 r. (Gazeta Urzędowa Województwa Śląskiego Nr. 18, poz. 1).

§ 2.

Umowa, wymieniona w § 1, zostaje wciągnięta do rejestru umów zbiorowych powszechnie obowiązujących.

§ 3.

Przeglądanie akt rejestrowych Ministerstwa Opieki Społecznej dozwolone jest każdemu w godzinach urzędowych. Pracodawcy i pracownicy, dla których umowa, wymieniona w § 1, na mocy zarządzenia niniejszego jest obowiązująca, mogą żądać jej odpisów za zwrotem kosztów od stron, które umowę zawarły.

§ 4.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Opieki Społecznej:

(—) M. Kościałkowski.

(Przedruk z Dziennika Ustaw Śląskich z dnia 15 października 1936 r. Nr. 22, poz. 35).

ROZPORZĄDZENIE
Wojewody Śląskiego

z dnia 24 września 1936 r.

wydane w porozumieniu z Śląską Radą Wojewódzką

o używaniu rowerów na drogach publicznych województwa śląskiego.

Na podstawie art. 5 i 27 ustawy z dnia 12 grudnia 1933 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych w województwie śląskim (Dz. U. Śl. Nr. 28, poz. 54) oraz art. 2 pkt. 5 i 9 ustawy z dnia 30 marca 1931 r. o Wojewódzkim Funduszu Drogowym (Dz. U. Śl. z 1933 r. Nr. 16, poz. 36), zarządzam w porozumieniu z Śląską Radą Wojewódzką co następuje:

§ 1.

(1) Rowery, wszelkie wózki o dwuch lub trzech kołach, poruszane siłą nóg oraz rowery z silnikami pomocniczymi o pojemności skokowej do 100 cm^3 mogą być używane na drogach publicznych tylko po ich zarejestrowaniu.

(2) Rowerów i wózków wymienionych w ust. (1), nie wolno używać do ruchu na drogach publicznych małoletnim do lat 12.

(3) Rejestracja roweru następuje przy wykupieniu przez posiadacza roweru w zarządzie gminy miejskiej lub wiejskiej, właściwym ze względu na miejsce zamieszkania posiadacza roweru, tabliczki rowerowej.

(4) Zarządy gmin prowadzą księgę rejestracyjną rowerów, w której w odnośnych rubrykach zapisują datę wykupienia tabliczki, jej numer, imię i nazwisko posiadacza roweru, jego miejsce zamieszkania (ulicę i nr. domu), oraz wysokość pobranej opłaty, przewidzianej w § 3. albo też podstawę zwolnienia od tej opłaty.

§ 2.

(1) Tabliczki rowerowe są ważne na okres rejestracyjny, obejmujący dwa lata kalendarzowe. Pierwszym okresem rejestracyjnym jest dwulecie, obejmujące lata kalendarzowe 1936 i 1937.

(2) Kształt, barwę i wymiary tabliczek rowerowych oraz treść napisu na nich ustala na każdy okres rejestracyjny Urząd Wojewódzki Śląski. Tabliczki rowerowe dostarcza zarządom gmin Urząd Wojewódzki Śląski, za pośrednictwem powiatowych władz administracji ogólnej.

(3) Posiadacz roweru powinien przymocować wykupioną tabliczkę do roweru z tyłu za siodełkiem, prostopadle do osi podłużnej roweru, w taki sposób, by była widoczna. Tabliczka powinna być utrzymywana w stanie, dozwalającym na łatwe jej odczytanie.

Ciąg dalszy nastąpi.

Dodatek do Gazety Urzędowej Powiatu Pszczyńskiego
z dnia 24. października 1936 r. Nr. 43.

Starosta Pszczyński.

Nr. G.—48/4.

PSZCZYNA, dnia 22 października 1936.

WYKAZ

cen orientacyjnych artykułów I-szej potrzeby za miesiąc październik 1936 r.

1 kg chleba razowego		0,23 zł.
1 „ mąki żytniej 55%		0,33 „
1 „ mąki razowej		0,28 „
1 „ mąki pszennej 55%		0,46 „
1 „ mąki pszennej 60%		0,42 „
1 „ chleba żyt. pytl. 55%		0,33 „
1 bułka 55 gr.		0,05 „
1 bułka 100 gr.		0,08 „
1 kg wołowiny z dokładką	od 1,— - 1,40	„
1 „ cielęciny	od 1,20 - 1,60	„
1 „ kotletów wieprzowych	1,80	„
1 „ wieprzowiny	od 1,40 - 1,60	„
1 „ słoniny	II. od 1,60 - I. 1,80	„
1 „ słoniny wędzonej	2,20	„
1 „ smalcu na okres 1 tygodn.	2,20	„
1 „ kiełbasy krakowskiej	od 1,60 - 2,—	„
1 „ boczku wędzonego	1,80	„
1 „ szynki gotowanej	od 4,— - 4,40	„
1 „ cukru	1,—	„
1 „ masła deserowego	od 2,90 - 3,20	„
1 „ masła kuchennego	od 2,20 - 2,80	„
1 jajko	od 0,08 - 0,11	„

Starosta.

(Dr. Jarosz)